

Nr 315.

Av herr **Andersson** i Stockholm, om löneförbättring för extra stallbetjänter vid statens hingstdepåer.

Stallbetjänterna vid statens hingstdepåer erhöilo enligt beslut av 1930 års riksdag en löneförbättring. Denna var synnerligen välbehövlig och hade med hänsyn till de låga lönerna bort vara högre än vad som blev fallet. Löneförbättringen tillkom emellertid endast de s. k. ordinarie stallbetjänterna, under det att de, som benämnas extra, ej kommo i åtnjutande av denna förbättring. Dessas löner blevo alltså fortfarande kvar vid de låga belopp, som förut utgingo, och en ännu större skillnad än tidigare åstadkoms mellan de båda grupperna, mellan vilka eljest ingen annan skillnad existerar än anställningstiden.

Försvarsverken civila personals förbund, till vilket stallbetjänterna äro anslutna, har hos regeringen begärt, att den beviljade löneförbättringen skall från den 1 juli 1930 tilldelas även den extra personalen. På denna framställning har förbundet, då detta skrives, ej erhållit något svar.

De löner, som utgå till stallbetjänterna i allmänhet, äro så låga, att det ej kan finnas skäl att ha en grupp som är ännu lägre avlönade. Det riktiga måste därför anses vara, att den som anställes som stallbetjänt erhåller den lägsta för ordinarie stallbetjänter bestämda lönen och att han därefter erhåller de ålderstillägg, som i löneplanen för ifrågavarande personal finnas fastställda.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får jag härmed hemställa,

att riksdagen vid beviljandet av anslaget till statens hingstdepåer och stuterier må höja anslaget, så att lönerna kunna utgå efter ovan angivna riktlinjer.

Stockholm den 22 januari 1931.

Edoff Andersson.